

Tango in de kerk

Tangomuziek deed gistermiddag de Wynser kerk op haar grondvesten schudden. Trio Tangato zorgde voor Latijns-Amerikaanse passie op het Friese platteland.

.....
TEKST: RENNIE VEENSTRA

Trio Tangata en zangeres Jeannine Geerts vormen als muzikanten geen vaste combinatie, maar passen als het om tangomuziek gaat uitstekend bij elkaar. De instrumentalisten Margreet Markerink (piano), Jacqueline Edeling (bandoneón) en Suze Stiphout (contrabas) hebben duidelijk een klik met de zangeres en kwamen zondagmiddag tot meesterlijke staaltjes musicerkunst in het kerkje van Wyns. De vier dames stonden in technische zin stuk voor stuk hun mannetje en waren het in muzikaal opzicht telkens roerend met elkaar eens. Trio Tangata begon het concert met onder andere luster- en danstango's van de grote Argentijnse tango-vernieuwer Astor Piazzolla. Met zeer veel passie boogmen zich over elke gewenste stemming, van vrolijkheid tot melancholie, in alle eendracht ging men tempowisselingen te lijf en een soepele onderlinge rolverdeling deed de rest. Het was Margreet Marke-

Trio Tangata zorgde gistermiddag voor Latijns-Amerikaanse passie in de kerk van Wyns. FOTO FDS-FOTOPRESS

rink, die de zangeres introduceerde met de woorden 'Daar staat Jeannine Geerts.' En wat was haar eerste zangtekst? 'Yo soy María de Buenos Aires' oftewel 'Ik ben Maria uit Buenos Aires.' Tja, wie moet je dan geloven? Vurigheid en temperament deden voor mij Jeannine onmiddellijk veranderen in een heuse Argentijnse Maria, die met een geweldige uitstraling Piazzolla's lied naar voren bracht. Jeannine's warme en stevige stem klonk daar, waar het vereist was, overigens ook geregeld ingehouden en vol erbarmen. Voorbeelden daarvan waren de liederen over zwerfkinderen en 'verloren vogels'. Wat een expressie en wat een beheer-

sing!
Pure romantiek zette ze neer in Te quiero (ik hou van jou), gecomponeerd door Margreet Markerink. Van Margreet werden ook de instrumentale werken Aquí en Tamba (met invloeden uit de jazz en de Argentijnse volksmuziek) uitgevoerd. Met name in deze stukken zal zijzelf als drijvende kracht een heuse piano (ze behielp zich in Wyns met een elektrische) behoorlijk hebben gemist. Aangezien Jacqueline Edeling les heeft gehad van niemand minder dan Carel Kraayenhof, kon een compositie van hem natuurlijk niet ontbreken. Het werd Desconcerto, dat meteen na de pauze opklonk en waarin de

contrabas helaas niet helemaal zuiver te werk ging. Ach, een kleinigheid temidden van alle moois. Ook het feit dat de pianiste en de bandoneoniste in een uiterst virtuoos stuk net niet synchroon speelden, mag eigenlijk geen naam hebben. Als grote verrassing kwam de zangeres vrijwel aan het einde van het volledig Spaanstalige programma met een Nederlandse tekst aanzetten. Op de mooie melodie van Windmills of your mind (Michel Legrand) zong zij 'Er bestaat geen medicijn tegen oud en eenzaam zijn'. Probeerde zij met haar toegift, na Kraayenhofs bekende Adios Nonino, toch nog even een muzikaal pilletje uit?